

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
24У 10564/22
Дана 30.3.2023. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Богдановић, председника већа, Јелене Тишме Јовановић и Миње Бикицки, чланова већа, са судским саветником Катариницом Јевтић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, ... број ..., чији је пуномоћник Боривоје Марковић, адвокат из Београда, Париске комуне број 23, адреса за пријем поште: Београд, Крунска број 52/37, поднетој против туженог Градског већа града Београда, Трг Николе Пашића број 6, ради поништаја решења број: 43-945/21-ГВ од 21.1.2022. године, у предмету накнаде за коришћење делова путног земљишта, у нејавној седници већа, одржаној дана 30.3.2023. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Јавног предузећа "Путеви Београда" VII број: 43-234/21-1 од 10.8.2021. године. Ожалбеним решењем, ставом првим диспозитива, тужиоцу је утврђена висина годишње накнаде за 2021. годину у износу од 169.213,83 динара за коришћење делова путног земљишта општинских путева и улица и другог земљишта које користи управљач јавних путева на територији града Београда, а које се налазе на кат. парц. бр. ..., ..., ... (комерцијални објекат), КО ..., општина Земун и кат. парц. ... (улица) КО ..., општина Земун, у површини од 242 м², а које обвезник накнаде користи за приступ и изградњу објекта. Ставом другим диспозитива одређено је да утврђени укупни годишњи износ накнаде за 2021. годину, у износу од 169.213,83 динара, обвезник плати у 12 једнаких месечних рата до 15. у месецу за претходни месец, а ставом трећим и четвртим диспозитива да је доспеле, а неизмирене обавезе, обвезник накнаде дужан да уплати у року од 15 дана од дана пријема решења, на рачун управљача јавних путева на територији града Београда и са позивом на број, ближе означеним у тим ставовима. Ставом петим диспозитива означен је табеларни приказ

износа накнаде за коришћење делова путног земљишта и другог земљишта које користи управљач општинског пута и улице. Ставом шестим диспозитива одређено је да се обрачун износа накнаде врши тако што се прво обрачунају износи на ниже групе, а онда износи из више групе, уколико површина коришћеног земљишта прелази површину од 50м², 250м² и 500м². Ставом седмим и осмим диспозитива одређено је да се уколико обвезник утврђене обавезе не плати у прописаном року обрачунава законска затезна камата и да до утврђивања накнаде за 2022. годину, обвезник плаћа аконтацију у висини месечне обавезе за претходну годину.

У тужби, поднетој Управном суду дана 8.3.2022. године, преко пуномоћника, тужилац побија законитост решења туженог због непоступања по правилима поступка, непотпуно и нетачно утврђеног чињеничног стања, неправилне примене закона и прекорачења граница законског овлашћења, с обзиром да оспорено решење није донето у складу са циљем због кога је овлашћење дато. Наводи да првостепени орган нема активну легитимацију за потраживање накнаде за коришћење делова путног земљишта, будући да није власник и нема било какво конституисано право на катастарским парцелама за које тражи накнаду, при чему тужилац не може бити обвезник те накнаде, јер није власник и не користи катастарске парцеле за које је утврђена накнада. С тим у вези, указује да му никада нису презентовани докази који се наводе у оспореном решењу, а на основу којих је утврђено да је обвезник накнаде што, такође, упућује на незаконитост оспореног решења. Оспорава и висину накнаде, наводећи да је исту оспоравао у жалби и да то тужени није ценио, и сматра да је утврђена паушално и на незаконит начин, с обзиром да тужиоцу нису пружени подаци на основу којих се јасно и недвосмислено може утврдити да површина коју користи на предметним парцела износи 242,00 м² и како се иста обрачунава. Предлаже да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и предмет врати на поновно одлучивање, као и да обавезе туженог да му надокнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара на име састава тужбе од стране адвоката, као и за судске таксе.

Тужени орган у одговору на тужбу остаје у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предлаже да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета произлази да је првостепени орган, као управљач јавних путева на територији града Београда, утврдио да је тужилац обвезник накнаде за коришћење делова путног земљишта, јер користи то земљиште за приступ и изградњу објеката, па му је ожалбеним решењем утврдио накнаду за коришћење делова путног земљишта општинских путева и улица и другог земљишта које користи управљач јавног пута на територији града Београда за 2021. годину. Висина накнаде је утврђена на основу техничких елемената за обрачун накнаде, VII број 031-956/21-1 од 14.7.2021.

године, и података из базе података настале на основу Елабората снимања комерцијалних прикључака на улице и општинске путеве на територији града Београда, израђене од стране овлашћене геодетске институције, према Одлуци о накнадама за коришћење јавних путева за територију града Београда (“Службени гласник града Београда”, број 118/18...17/20), за период од 1.1.2021. године до 20.3.2021. године, а према Одлуци о измени Одлуке о накнадама за коришћење јавних путева за територију града Београда (“Службени лист града Београда”, број 118/18...9/21), за период од 20.3.2021. године до 31.12.2021. године.

Решавајући по жалби тужиоца изјављеној против првостепеног решења, по оцини Управног суда, правилно је тужени орган одбио жалбу, налазећи да је првостепено решење донето на основу потпуно утврђеног чињеничног стања и правилном применом материјалног права. Ово стога што је, увидом у Катастарско-топографски план са ортофото планом прикључака на улице, са локацијом предметног комерцијалног објекта и Табелу са техничким елементима за обрачун накнада за коришћење делова путног земљишта општинских путева и улица, које користи управљач јавног пута на територији града Београда, правилно утврђено да тужилац користи пословни простор за потребе обављања пословне делатности, те да је самим тим и корисник дела путног земљишта општинских путева и улица, које користи за приступ комерцијалном објекту. С обзиром на наведено, правилно су управни органи закључили да је тужилац обвезник плаћања накнаде за коришћење делова путног земљишта општинских путева и улица и другог земљишта које користи управљач јавног пута за 2021. годину. Такође, у спроведеном поступку је утврђено да тужилац користи катастарске парцеле број, ..., ..., ... (комерцијални објекат), КО ..., општина Земун, да је катастарска парцела пута ... (улица), КО ..., општина Земун и да комерцијални објекат има прикључак на улицу на наведеној катастарској парцели, којом саобраћа јавни превоз и то у површини коју користи обвезник накнаде од 242 м². Имајући у виду табелу са техничким елементима за обрачун накнаде за коришћење делова путног земљишта, сходно Одлуци о накнадама за коришћење јавних путева за територију града Београда (“Службени гласник града Београда”, број 118/18...17/20), која је била у примени до 20.3.2021. године, тужени је утврдио да је до 50м² (улица којим саобраћај јавни превоз) износ накнаде 1.010,00 динара, а за осталих 192м², 606,00 динара, што на годишњем нивоу укупно износи 166.852,00 динара, а дневно 457,1287 динара, тако да за период до 20.3.2021. године, за 78 дана, предметна накнада износи укупно 35.656,04 динара (78 x 457,1287 динара). За период од 20.3.2021. године до 31.12.2021. године, сходно Одлуци о измени Одлуке о накнадама за коришћење јавних путева за територију града Београда (“Службени лист града Београда”, број 118/18...9/21), применом критеријума из наведене табеле, до 50м² (улица којим саобраћај јавни превоз), износ накнаде је 1.028,00 динара, а за осталих 192м² износи 616,91 динар, што на годишњем нивоу укупно износи 169.855,72 динара, а дневно 465,3581 динара. Следствено изнетом, тужени је утврдио да за период од 20.3.2021. године до 31.12.2021. године, за 278 дана, предметна накнада износи укупно 133.557,78 динара (278 x 465,3581 динара), а да је укупна накнада за 2021. годину правилно утврђена и износи 169.213,83 динара (35.656,04 динара + 133.557,78 динара).

Одредбом члана 186. став 1 тачка 4) Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС”, бр. 95/2018...15/21) прописано је да је накнада

за коришћење јавних путева у смислу овог закона накнада за коришћење делова путног земљишта јавног пута и другог земљишта које користи управљач јавног пута.

Одредбом члана 202. Закона о накнадама за коришћење јавних добара прописано је да обвезник накнаде за коришћење делова путног земљишта јавног пута и другог земљишта које користи управљач јавног пута, а које је у општој употреби је корисник тог земљишта.

Одредбом члана 203. Закона о накнадама за коришћење јавних добара прописано је да је основица накнаде за коришћење делова путног земљишта метар квадратни (m²) путног земљишта у зависности од значаја пута, а које обвезник накнаде користи за приступ и изградњу објеката, осим домаћинства.

Одредбом члана 204. став 1. и 2. истог закона прописано је да је висина накнаде за коришћење путног земљишта државног пута и другог земљишта које користи управљач пута прописана у Прилогу 10, Табеле 11 и 11.1. овог закона, а износ накнаде за коришћење путног земљишта општинског пута и улице и другог земљишта које користи управљач општинског пута и улице прописана је у Табели 12. овог закона. Јединица локалне самоуправе прописује својим актом износ накнаде и олакшице за накнаде за општинске путеве и улице.

Управни суд је ценио наводе тужбе којима се указује да првостепени орган нема активну легитимацију за потраживање накнаде за коришћење делова путног земљишта, будући да није власник и нема било какво конституисано право на катастарским парцелама за које тражи накнаду, па је нашао да су неосновани. Ово стога што је овлашћење првостепеног органа за утврђивање и наплату ове накнаде садржано у одредби чл. 1. Одлуке о оснивању јавног предузећа за управљање јавним путевима града Београда (“Службени лист града Београда”, број 4/17), којом је прописано да се том одлуком оснива Јавно предузеће за обављање делатности управљања јавним путевима града Београда као јавно предузеће за обављање делатности од општег интереса за град Београд. Према одредби члана 3. ст. 2. исте одлуке скраћени назив предузећа је ЈП “Путеви Београда” Београд. Одредбама чл. 186. став 1 тачка 4) и 202. Закона о накнадама за коришћење јавних добара је прописана накнада за коришћење делова путног земљишта јавног пута и другог земљишта које користи управљач јавног пута и одређено је ко је обвезник те накнаде.

Цењени су и наводи тужбе којима се указује да тужени није ценио наводе жалбе који се тичу висине накнаде, која је утврђена паушално, па је Управни суд нашао да су неосновани. Имајући у виду јединство првостепеног и другостепеног поступка, тужени је у образложењу оспореног решења дао приказ обрачуна висине утврђене накнаде и тиме отклонио недостатке образложења првостепеног решења. Конкретно, тужени је на основу Катастарско-топографског плана са ортофото планом прикључака на улице, са локацијом предметног комерцијалног објекта и Табеле са техничким елементима за обрачун накнада за коришћење делова путног земљишта општинских путева и улица, које користи управљач јавног пута на територији града Београда, те критеријуме за обрачун прописане Одлуком о накнадама за коришћење јавних путева за територију града Београда (“Службени гласник града Београда”, број 118/18...17/20),

која је била у примени до 20.3.2021. године и Одлуке о измени Одлуке о накнадама за коришћење јавних путева за територију града Београда (“Службени лист града Београда”, број 118/18...9/21), правилно утврдио чињенично стање у погледу висине накнаде тужиоца. На ове околности тужени је дао довољне и јасне разлоге, које прихвата и овај суд, узимајући у обзир назначену правну регулативу и податке из службених евиденција који су правилно цењени у поступку доношења оспореног решења.

Управни суд је ценио и остале наводе тужбе, али је нашао да су без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, с обзиром да је у правилно спроведеном поступку, на правилно утврђено чињенично стање, правилно примењено материјално право.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Суд је одбио, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на његов успех у овом управном спору, па је применом одредби чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС” бр. 72/11, ...18/20), чије се одредбе у управном спору сходно примењују на основу одредбе чл. 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 30.3.2023. године, 24У 10564/22

Записничар
Катарина Јевтић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Богдановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МС